

ตาราง 29 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุ ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธ

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
	ไม่ฟัง	57.1 (16)	52.3 (68)	47.5 (19)
ฟัง	42.9 (12)	47.7 (62)	52.5 (21)	48.0 (95)
รวม	100.0 (28)	100.0 (130)	100.0 (40)	100.0 (198)

$$X^2 \text{ df.4} = .6261 \quad \text{sig.73}$$

ตาราง 29 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุกับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ในกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาพุทธ ด้วยการทดสอบ ไคร์ สแควร์ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาจำนวนของผู้รับฟังข่าวทางวิทยุ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 42.9 ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน ร้อยละ 47.7 ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย และร้อยละ 52.5 ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารกันในครอบครัว ซึ่งมีค่า ร้อยละ ของความแตกต่างแยกส่วนเป็นรายคู่ ดังนี้

1. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 52.5 - 42.9 = 9.6 %d
2. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 52.5 - 47.7 = 4.8 %d
3. ภาษาจีนไทย กับ ภาษาจีน
= 47.7 - 42.9 = 4.8 %d

ตาราง 30 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาอิสลาม

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	ไทย	รวม
ไม่ฟัง	56.6 (30)	38.1 (53)	28.6 (2)	42.7 (85)
ฟัง	43.4 (23)	61.9 (86)	71.4 (5)	57.3 (114)
รวม	100.0 (53)	100.0 (139)	100.0 (7)	100.0 (199)

$$X^2 \text{ df.4} = 5.9448 \quad \text{sig} .05$$

ตาราง 30 เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง ที่นับถือศาสนาอิสลาม ผู้ที่ฟังรายการข่าวทางวิทยุ นั้น เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 71.4 กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 61.9 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ พบว่า พฤติกรรมกรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยมีค่าร้อยละ ของความแตกต่างแยกส่วน เป็นรายคู่ ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= $61.9 - 43.4 = 18.5 \%d$
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= $61.9 - 71.4 = -9.5 \%d$
3. ภาษาไทย กับ ภาษาภาษามลายูถิ่น
= $71.4 - 43.4 = 28.0 \%d$

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุกับภาษาที่ใช้สื่อสารกันในครอบครัว มีลักษณะเฉพาะอย่าง (Specification Relation) ภายใต้เงื่อนไขการผันแปรของศาสนาที่นับถือ ดังนั้นศาสนาที่นับถือจึงเป็นตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะอย่าง (Specification Variable) ต่อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียงกับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ตาราง 31 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	ภาษาที่ใช้สื่อสาร					
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ฟัง	66.7 (26)	43.0 (34)	66.7 (10)	58.5 (38)	50.0 (12)	54.1 (120)
ฟัง	33.3 (13)	57.0 (45)	33.3 (5)	41.5 (27)	50.0 (12)	45.9 (102)
รวม	100.0 (39)	100.0 (79)	100.0 (15)	100.0 (65)	100.0 (24)	100.0 (222)

$$X^2 \text{ df.4} = 7.9862 \quad \text{sig} .09$$

ตาราง 31 เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับต้นพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีมากที่สุดจำนวนร้อยละ 57.0 รองลงมา เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาไทย จำนวนร้อยละ 50.0 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปนไทย ร้อยละ 41.5 และ กลุ่มที่ใช้ภาษาจีน และภาษามลายูถิ่นมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 33.3 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ พบว่า ในกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับต้นนั้น พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และค่าร้อยละของความแตกต่าง แยกส่วน เป็นรายคู่ ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 57.0 - 33.3 = 23.7 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน
= 57.0 - 33.3 = 23.7 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 57.0 - 41.5 = 15.5 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= 57.0 - 50.0 = 7.0 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 50.0 - 33.3 = 16.7 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 50.0 - 33.3 = 16.7 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 50.0 - 41.5 = 8.5 %d
8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 41.5 - 33.3 = 8.2 %d
9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน
= 41.5 - 33.3 = 8.2 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 33.3 - 33.3 = 0 %d

ตาราง 32 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปานกลาง

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	ภาษาที่ใช้สื่อสาร					
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ฟัง	30.8 (4)	37.0 (17)	62.5 (5)	48.1 (26)	36.8 (7)	42.1 (59)
ฟัง	69.2 (9)	63.0 (29)	37.5 (3)	51.9 (28)	63.2 (12)	57.9 (81)
รวม	100.0 (13)	100.0 (46)	100.0 (8)	100.0 (54)	100.0 (19)	100.0 (140)

$$X^2 \text{ df.4} = 3.5745$$

$$\text{sig} .46$$

ตาราง 32 ในกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับปานกลาง ผู้ที่รับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง มากที่สุดคือ กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเลื้อสารในครอบครัว มีจำนวนร้อยละ 69.2 รองลงมา เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 63.2 กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 63.0 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 51.9 และกลุ่มที่ใช้ภาษาจีนมีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 37.5 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ ปรากฏว่า ในกลุ่มที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่าง แยกส่วน ปรากฏเป็นรายชื่อ ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 63.0 - 69.2 = -6.2 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน
= 63.0 - 37.5 = 25.5 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 63.0 - 51.9 = 11.1 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= 63.0 - 63.2 = -0.2 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 63.2 - 69.2 = -6.0 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 63.2 - 37.5 = 25.7 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 63.2 - 51.9 = 11.3 %d
8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 51.9 - 69.2 = 17.3 %d
9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน
= 51.9 - 37.5 = 14.4 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 37.5 - 69.2 = -31.7 %d

ตาราง 33 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับสูง

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	ภาษาที่ใช้สื่อสาร					
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ฟัง	50.0 (1)	14.3 (2)	20.0 (1)	38.5 (5)	50.0 (2)	28.9 (11)
ฟัง	50.0 (1)	85.7 (12)	80.0 (4)	61.5 (8)	50.0 (2)	71.1 (27)
รวม	100.0 (2)	100.0 (14)	100.0 (5)	100.0 (13)	100.0 (4)	100.0 (38)

$$X^2 \text{ df.4} = 3.5228 \quad \text{sig} .47$$

ตาราง 33 ในกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับสูง ผู้ที่รับฟังข่าวรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง มากที่สุด เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัวมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 85.7 รองลงมา เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 80.0 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 61.5 และกลุ่มที่ใช้ภาษาไทย และภาษามลายูถิ่น มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 50.0 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคร์ สแควร์ ปรากฏว่า ในกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับสูงนั้น พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่าง แยกส่วน เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 85.7 - 50.0 = 35.4 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน
= 85.7 - 80.0 = 5.7 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 85.7 - 61.5 = 24.2 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= 85.7 - 50.0 = 35.7 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 50.0 - 50.0 = 0 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 50.0 - 80.0 = -30.0 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 50.0 - 61.5 = -11.5 %d
8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 61.5 - 50.0 = 11.5 %d
9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน
= 61.5 - 80.0 = -18.5 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 80.0 - 50.0 = 30.0 %d

สรุปได้ว่า ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรภายนอกที่มีความสัมพันธ์ทั้งกับตัวแปรอิสระ ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว และตัวแปรตาม พฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ทั้งนี้ เพราะเมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษาแล้ว โดยรวม ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุกับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่ปรากฏอยู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในทุกระดับการผันแปรของระดับการศึกษา

ตาราง 34 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่รับราชการ

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	รวม
ไม่ฟัง	33.3 (1)	20.0 (2)	-	20.0 (1)	19.0 (4)
ฟัง	66.7 (2)	80.0 (8)	100.0 (3)	80.0 (4)	81.0 (17)
รวม	100.0 (3)	100.0 (10)	100.0 (3)	100.0 (5)	100.0 (21)

X^2 df.4 = 1.1117

sig .77

ตาราง 34 เมื่อควบคุมตัวแปรอาชีพ ในกลุ่มตัวอย่างที่รับราชการ ผู้ที่รับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ในกลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัว ซึ่งมีอยู่ 3 คน รับฟังข่าวทั้งหมด กลุ่มที่ใช้ภาษาไทย และภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 80.0 และกลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นมีน้อย ที่สุด ร้อยละ 66.7 เท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ ปรากฏว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่รับราชการ พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างแยกส่วน ปรากฏดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= $80.0 - 66.7 = 13.3 \%d$
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= $80.0 - 100.0 = 20.0 \%d$
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= $80.0 - 80.0 = 0.0 \%d$
4. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= $80.0 - 66.7 = 13.3 \%d$
5. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= $80.0 - 100.0 = 20.0 \%d$
6. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= $100.0 - 66.7 = 33.3 \%d$

ตาราง 35 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	มลายูถิ่นปน					รวม
	มลายูถิ่น	ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	
ไม่ฟัง	60.0 (3)	41.7 (10)	62.5 (10)	52.8 (19)	50.0 (4)	51.7 (46)
ฟัง	40.0 (2)	58.3 (14)	37.5 (6)	47.2 (17)	50.0 (4)	48.3 (43)
รวม	100.0 (5)	100.0 (24)	100.0 (16)	100.0 (36)	100.0 (8)	100.0 (89)

X^2 df.4 = 1.8787

sig .75

ตาราง 35 ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย ผู้ที่รับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด คือ กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นบนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนร้อยละ 58.3 รองลงมา เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 50.0 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนบนไทย มีจำนวนร้อยละ 47.2 กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่น มีร้อยละ 40.0 และกลุ่มที่ใช้ภาษาจีน มีน้อยที่สุด จำนวนร้อยละ 37.5 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ พบว่า ในกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างแยกส่วน เป็นรายชื่อ ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นบนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 58.3 - 40.0 = 18.3 %d
2. ภาษามลายูถิ่นบนไทย กับ ภาษาจีน
= 58.3 - 37.5 = 20.8 %d
3. ภาษามลายูถิ่นบนไทย กับ ภาษาจีนบนไทย
= 58.3 - 47.2 = 11.1 %d
4. ภาษามลายูถิ่นบนไทย กับ ภาษาไทย
= 58.3 - 50.0 = 8.3 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 50.0 - 40.0 = 10.0 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 50.0 - 37.5 = 12.5 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนบนไทย
= 50.0 - 47.2 = 2.8 %d
8. ภาษาจีนบนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 47.2 - 40.0 = 7.2 %d
9. ภาษาจีนบนไทย กับ ภาษาจีน
= 47.2 - 37.5 = 9.7 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 37.5 - 40.0 = -2.5 %d

ตาราง 36 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
	ไม่ฟัง	-	-	57.1 (4)	-
ฟัง	100.0 (3)	100.0 (2)	42.9 (3)	100.0 (1)	69.2 (9)
รวม	100.0 (3)	100.0 (2)	100.0 (7)	100.0 (1)	100.0 (13)

$$X^2 \text{ df.4} = 4.9523 \quad \text{sig} .17$$

ตาราง 36 ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพลูกจ้าง พบว่า ทุกกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัว ที่แตกต่างกัน รับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียงทั้งหมด ยกเว้น กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปนไทยซึ่งรับฟังรายการข่าวทางวิทยุ 3 คน จากทั้งหมด 4 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 42.9 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ พบว่า ในกลุ่มที่มีอาชีพลูกจ้าง พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างแยกส่วน ในกลุ่มนี้ไม่ได้นำเสนอ เพราะกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน น้อย เพียง 12 รายเท่านั้น และจำนวนเซลล์ว่าง (Empty Cells) มีอยู่หลายเซลล์ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบได้

ตาราง 37 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพทำสวน

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปนไทย	จีน	จีนปน ไทย	ไทย	รวม
	ไม่ฟัง	43.7 (7)	47.5 (19)	57.1 (4)	59.0 (36)	50.0 (9)
ฟัง	56.3 (9)	52.5 (21)	42.9 (3)	41.0 (25)	50.0 (9)	47.2 (67)
รวม	100.0 (16)	100.0 (40)	100.0 (7)	100.0 (61)	100.0 (18)	100.0 (142)

$$X^2 \text{ df.4} = 2.0322 \quad \text{sig} .72$$

ตาราง 37 ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพทำสวน ผู้ที่รับฟังรายการข่าวทางวิทยุมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 56.3 รองลงมา เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 52.5 กลุ่มที่ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 50.0 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีน มีร้อยละ 42.9 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 41.0 เท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไค์ สแควร์ พบว่า ในกลุ่มที่มีอาชีพทำสวน พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างแยกส่วน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 52.5 - 56.3 = -3.8 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน
= 52.5 - 42.9 = 9.6 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 52.5 - 41.0 = 11.5 %d

4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= 52.5 - 50.0 = 2.5 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 50.0 - 56.3 = -6.3 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 50.0 - 42.9 = 7.1 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 50.0 - 41.1 = 9.0 %d
8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 41.0 - 56.3 = -15.3 %d
9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน
= 41.0 - 42.9 = -1.9 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 42.9 - 56.3 = -13.4 %d

ตาราง 38 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	ภาษามลายูถิ่น		จีน	จีนปน ไทย	ไทย	รวม
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปนไทย				
ไม่ฟัง	37.5 (3)	29.4 (5)	-	33.3 (5)	66.7 (4)	36.2 (17)
ฟัง	62.5 (5)	70.6 (12)	100.0 (1)	66.7 (10)	33.3 (2)	63.8 (30)
รวม	100.0 (8)	100.0 (17)	100.0 (1)	100.0 (15)	100.0 (6)	100.0 (47)

ตาราง 38 ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน(จำนวน 47 คน) ที่รับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง เป็นผู้ที่ใช้ภาษาจีนสื่อสารในครอบครัว มีอยู่ 1 ราย เป็นผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ มีจำนวนร้อยละ 70.6 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปักษ์ใต้ มีจำนวนร้อยละ 66.7 กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 62.5 และกลุ่มที่ใช้ภาษาไทยมีจำนวนร้อยละ 33.3 ซึ่งเป็นจำนวนน้อยที่สุด เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ พบว่า ในกลุ่มนักเรียน พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างแยกส่วน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษามลายูถิ่น
= 70.6 - 62.5 = 8.1 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษาจีน
= 70.6 - 100.0 = -29.4 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษาจีนปักษ์ใต้
= 70.6 - 66.7 = 3.9 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษาไทย
= 70.6 - 33.3 = 37.3 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 33.3 - 62.5 = -29.2 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 33.3 - 100.0 = -66.7 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ใต้
= 33.3 - 66.7 = -33.4 %d
8. ภาษาจีนปักษ์ใต้ กับ ภาษามลายูถิ่น
= 66.7 - 62.5 = 4.2 %d
9. ภาษาจีนปักษ์ใต้ กับ ภาษาจีน
= 66.7 - 100.0 = -1.9 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 100.0 - 62.5 = 37.5 %d

ตาราง 39 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้าง

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปนไทย	จีน	จีนปน ไทย	ไทย	รวม
	ไม่ฟัง	85.7 (6)	50.0 (9)	100.0 (1)	60.0 (3)	25.0 (2)
ฟัง	14.3 (1)	50.0 (9)	-	40.0 (2)	75.0 (6)	46.2 (18)
รวม	100.0 (7)	100.0 (18)	100.0 (1)	100.0 (5)	100.0 (8)	100.0 (39)

$$X^2 \text{ df.4} = 6.5795 \quad \text{sig} .15$$

ตาราง 39 ในกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้าง(จำนวน 39 คน) ผู้ที่ใช้ภาษาจีนสื่อสารในครอบครัว ซึ่งมีอยู่ 1 คน ไม่ได้รับฟังข่าวทางวิทยุ กลุ่มที่ฟังข่าวทางวิทยุมากที่สุดคือ กลุ่มที่ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 75.0 รองลงมา เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 50.0 กลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปนไทยมีจำนวนร้อยละ 40.0 และกลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่น มีน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 14.3 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ พบว่า ในกลุ่มอาชีพรับจ้าง พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างแยกส่วน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 50.0 - 14.3 = 35.7 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน
= 50.0 - 0.0 = 50.0 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 50.0 - 40.0 = 10.0 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= 50.0 - 75.0 = -25.0 %d

5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 75.0 - 14.3 = 60.7 \%d$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 75.0 - 0.0 = 75.0 \%d$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
 $= 75.0 - 40.0 = 35.0 \%d$
8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 40.0 - 14.3 = 25.7 \%d$
9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน
 $= 40.0 - 0.0 = 40.0-1.9 \%d$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 0.0 - 14.3 = -14.3 \%d$

ตาราง 40 จำนวนและร้อยละการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแม่บ้าน

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังข่าว	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปนไทย	จีน	จีนปน ไทย	ไทย	รวม
ไม่ฟัง	73.3 (11)	29.6 (8)	100.0 (1)	40.0 (2)	100.0 (1)	46.9 (23)
ฟัง	26.7 (4)	70.4 (19)	-	60.0 (3)	-	53.1 (26)
รวม	100.0 (15)	100.0 (27)	100.0 (1)	100.0 (5)	100.0 (1)	100.0 (49)

ตาราง 40 ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแม่บ้าน จำนวน 49 คน นั้น ผู้ที่รับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ไทยสื่อสารในครอบครัว มากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 70.4 รองลงมา เป็นกลุ่มที่ใช้ภาษาจีนปักษ์ใต้ไทย มีจำนวนร้อยละ 60.0 กลุ่มที่ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 26.7 ส่วนผู้ที่ใช้ภาษาไทยและภาษาจีนสื่อสารในครอบครัว ไม่ได้รับฟังข่าวทางวิทยุ เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบ ไคว์ สแควร์ ปรากฏว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแม่บ้าน พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุ มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ผลของค่าร้อยละความแตกต่างแยกส่วน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 70.4 - 26.7 = 43.7 \%d$
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 70.4 - 0.0 = 70.4 \%d$
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ใต้ไทย
 $= 70.4 - 60.0 = 10.4 \%d$
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ไทย กับ ภาษาไทย
 $= 70.4 - 0.0 = 70.4 \%d$
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 0.0 - 26.7 = -26.7 \%d$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 0.0 - 0.0 = 0.0 \%d$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ใต้ไทย
 $= 0.0 - 60.0 = -60.0 \%d$
8. ภาษาจีนปักษ์ใต้ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 60.0 - 26.7 = 33.3 \%d$
9. ภาษาจีนปักษ์ใต้ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 60.0 - 0.0 = 60.0 \%d$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 0.0 - 26.7 = -26.7 \%d$

สรุป ในกรณีของตัวแปรกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะอย่าง ต่อความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม เพราะพฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุ มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัวในกลุ่มแม่บ้าน แต่ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ดังกล่าวในกลุ่มอาชีพอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรคุม ทั้ง 5 ตัวแปร พบว่า พฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุ กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์ลง ภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร เพศ อายุ และระดับการศึกษา ซึ่งเป็นตัวแปรภายนอก ที่มีความสัมพันธ์ทั้งต่อ พฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว และพฤติกรรมการรับฟังข่าวทางวิทยุ กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์เฉพาะอย่าง ภายใต้เงื่อนไขการผันแปรของตัวแปร ศาสนาที่ นับถือ และอาชีพ

ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งเป็นสมมติฐานหลักที่ว่า “ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง”

การทดสอบสมมติฐานย่อย

งานวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ของประชาชนอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน” ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานย่อย (Sub Hypothesis) เพื่อทำการทดสอบ 7 ข้อคือ

- 1) ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่เลือกรับฟัง
- 2) ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการรับฟัง
- 3) ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับปริมาณของการรับฟัง
- 4) ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการข่าวที่รับฟัง
- 5) ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของรายการข่าวที่รับฟัง
- 6) ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับประเภทเนื้อหาของข่าวที่รับฟัง
- 7) ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ได้รับฟัง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานของทั้ง 7 ข้อ ผู้วิจัยมีเงื่อนไขการปฏิบัติ 3 ประการ คือ

- 1) สมมติฐานย่อยทั้ง 7 ข้อ วิเคราะห์ในลักษณะ 2 ตัวแปร เท่านั้น ไม่ได้วิเคราะห์ภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรคุม
- 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้การทดสอบ ไคว์ สแควร์ โดยพิจารณาในภาพรวมของความสัมพันธ์
- 3) การเปรียบเทียบค่าร้อยละของความแตกต่าง เพื่อพิจารณาระดับของความสัมพันธ์นั้น จะพิจารณาในมิติของพฤติกรรมการรับฟังและความชอบใน "ระดับมาก" เท่านั้น

การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับสถานีวิทยุกระจายเสียงที่เลือกรับฟัง โดยกำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ไว้ ดังนี้

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีจำนวนของผู้ที่ใช้ภาษามลายู จีนปนไทย ภาษาจีนปนไทย และภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว รับฟังรายการประเภทข่าว มากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา มีจำนวนของผู้ที่ใช้ภาษาไทย สื่อสารในครอบครัว รับฟังรายการประเภทข่าวมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา มีจำนวนของผู้ที่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว รับฟังรายการประเภทข่าวมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

สถานีวิทยุกระจายเสียงของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย ทั้ง 3 คลื่นความถี่ มีจำนวนของผู้ที่ใช้ภาษามลายูจีน และภาษาจีนสื่อสารในครอบครัว รับฟังรายการประเภทข่าว มากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ตาราง 41 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับฟังรายการประเภทข่าว จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร	การรับฟังจาก สวท.เบตง					
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	-	0.7 (1)	14.3 (4)	2.3 (3)	2.1 (1)	2.3 (9)
น้อย	1.9 (1)	4.3 (6)	-	8.3 (11)	4.3 (2)	5.0 (20)
ปานกลาง	11.1 (6)	14.5 (20)	-	6.8 (9)	10.6 (5)	10.0 (40)
มาก	29.6 (16)	42.4 (59)	28.6 (8)	30.3 (40)	38.3 (18)	35.3 (141)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.1 (53)	57.1 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.4 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

$$X^2 \text{ df. } 16 = 42.04292 \quad \text{sig } .00$$

ตาราง 41 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไครว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอเบตง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า เป็นผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยมากที่สุด จำนวนร้อยละ 42.4 เป็นที่ใช้ภาษาไทย ร้อยละ 38.3 และใช้ภาษาจีนปนไทย ร้อยละ 30.3 ซึ่งมากกว่ากลุ่มอื่น เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 42.4 - 29.6 = 12.8 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= 44.2 - 28.6 = 13.8 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= 44.2 - 30.3 = 12.1 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
= 44.2 - 38.3 = 4.1 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 38.3 - 29.6 = 8.7 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 38.3 - 28.6 = 9.7 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= 38.3 - 30.3 = 8.0 %d
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 30.3 - 29.6 = 0.7 %d
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= 30.3 - 28.6 = 1.7 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 28.6 - 29.6 = -1.0 %d

ตาราง 42 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับฟังรายการประเภทข่าว จากสถานีวิทยุกระจายเสียง
แห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร การรับฟังจาก สวท.เบตง	ภาษาที่ใช้					
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	11.1 (6)	26.6 (37)	28.6 (8)	25.0 (33)	25.5 (12)	24.0 (96)
น้อย	3.7 (2)	6.5 (9)	-	3.0 (4)	6.4 (3)	4.5 (18)
ปานกลาง	16.8 (9)	13.7 (19)	-	12.1 (16)	12.8 (6)	12.5 (50)
มาก	11.0 (6)	15.1 (21)	14.3 (4)	7.6 (10)	10.6 (5)	11.5 (46)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.1 (53)	57.1 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.5 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

$$X^2 \text{ df. } 16 = 20.9566 \quad \text{sig. } .18$$

ตาราง 42 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยเมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังข่าว อยู่ในระดับมาก พบว่า มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือในกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 15.1 ผู้ที่ใช้ภาษาจีน ร้อยละ 14.3 ผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่น ร้อยละ 11.1 ผู้ที่ใช้ภาษาไทย มีร้อยละ 10.6 และผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีร้อยละ 7.6 ไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 15.1 - 11.1 = 4.0 \text{ %d}$
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 15.1 - 14.3 = 0.8 \text{ %d}$
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 15.1 - 7.6 = 7.5 \text{ %d}$
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
 $= 15.1 - 10.6 = 4.5 \text{ %d}$
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 10.6 - 11.1 = -0.5 \text{ %d}$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 10.6 - 14.3 = -3.7 \text{ %d}$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 10.6 - 7.6 = 3.0 \text{ %d}$
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 7.6 - 11.1 = -3.5 \text{ %d}$
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 7.6 - 14.3 = -6.7 \text{ %d}$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 14.3 - 11.1 = 3.2 \text{ %d}$

ตาราง 43 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับฟังรายการประเภทข่าว จากสถานีวิทยุกระจายเสียง องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังจาก อสมท. ยะลา	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	11.1 (6)	36.7 (51)	32.1 (9)	35.6 (47)	31.9 (15)	32.0 (128)
น้อย	3.7 (2)	7.9 (11)	-	3.1 (4)	2.1 (1)	4.5 (18)
ปานกลาง	18.5 (10)	7.2 (10)	-	4.5 (6)	6.4 (3)	7.3 (29)
มาก	9.3 (5)	10.1 (14)	10.7 (3)	4.5 (6)	14.9 (7)	8.8 (35)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.1 (53)	57.2 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.4 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

$$X^2 \text{ df.16} = 37.9381 \quad \text{sig} .00$$

ตาราง 43 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียง องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยเมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า ในกลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 14.9 รองลงมา เป็นผู้ที่ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 10.7 ผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีร้อยละ 10.1 ผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่น มีร้อยละ 9.3 และผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีน้อยที่สุด จำนวนร้อยละ 4.5 เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 10.1 - 9.3 = 0.8 \text{ %d}$
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษาจีน
 $= 10.1 - 10.7 = -0.6 \text{ %d}$
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษาจีนปักษ์ใต้
 $= 10.1 - 4.5 = 5.6 \text{ %d}$
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ใต้ กับ ภาษาไทย
 $= 10.1 - 14.9 = -4.8 \text{ %d}$
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 14.9 - 9.3 = 5.6 \text{ %d}$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 14.9 - 10.7 = 4.2 \text{ %d}$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ใต้
 $= 14.9 - 4.5 = 10.4 \text{ %d}$
8. ภาษาจีนปักษ์ใต้ กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 4.5 - 9.3 = -4.8 \text{ %d}$
9. ภาษาจีนปักษ์ใต้ กับ ภาษาจีน
 $= 4.5 - 10.7 = -6.2 \text{ %d}$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 10.7 - 9.3 = 1.4 \text{ %d}$

ตาราง 44 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับฟังรายการประเภทข่าว จากสถานีวิทยุกระจายเสียงของ ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 88.7 เมกกะเฮิรตซ์ จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร การรับฟังจาก สถานี 88.7	ภาษาที่ใช้		จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย				
ไม่ได้ฟัง	25.9 (14)	38.8 (54)	39.3 (11)	44.7 (59)	53.2 (25)	40.8 (163)
น้อย	3.7 (2)	9.4 (13)	-	1.5 (2)	-	4.3 (17)
ปานกลาง	7.4 (4)	5.8 (8)	-	0.8 (1)	2.1 (1)	3.5 (14)
มาก	5.6 (3)	7.9 (11)	3.6 (1)	0.8 (1)	-	4.0 (16)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.1 (53)	57.1 (16)	52.2 (69)	44.7 (21)	47.4 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

$$X^2 \text{ df.4} = 43.8054$$

$$\text{sig} .00$$

ตาราง 44 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคร์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสาร ในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงของ ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 88.7 เมกกะเฮิรตซ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยเมื่อ พิจารณาในกลุ่มที่รับฟังข่าวในระดับมาก พบว่า ในกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัวมี จำนวนมากที่สุด จำนวนร้อยละ 7.9 รองลงมา เป็นผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 5.6 ผู้ที่ใช้ ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 3.6 ผู้ที่ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 0.8 ส่วนผู้ใช้ภาษาไทยไม่รับฟัง ข่าวจากสถานีนี้เลย ซึ่งไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่าง ของการรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 7.9 - 5.6 = 2.3 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน
= 7.9 - 3.6 = 4.3 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 7.9 - 0.8 = 7.1 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= 7.9 - 0.0 = 7.9 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 0.0 - 5.6 = -5.6 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 0.0 - 3.6 = -3.6 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 0.0 - 0.8 = -0.8 %d
8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 0.8 - 5.6 = -4.8 %d
9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน
= 0.8 - 3.6 = -2.8 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 3.6 - 5.6 = -2.0 %d

ตาราง 45 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับฟังรายการประเภทข่าว จากสถานีวิทยุกระจายเสียงของ ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 89.7 เมกกะเฮิรตซ์ จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร การรับฟังจาก สถานี 89.7	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	24.1 (13)	40.3 (56)	39.3 (11)	44.7 (59)	53.2 (25)	41.0 (164)
น้อย	1.9 (1)	9.4 (13)	-	1.5 (2)	-	4.0 (16)
ปานกลาง	11.1 (6)	5.0 (7)	-	0.8 (1)	2.1 (1)	3.8 (15)
มาก	5.6 (3)	7.2 (10)	3.6 (1)	0.8 (1)	-	3.8 (15)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.3 (31)	38.1 (53)	57.1 (16)	52.2 (69)	44.7 (21)	47.4 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

$$X^2 \text{ df.16} = 49.2469$$

sig .00

ตาราง 45 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคร์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสาร ในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงของ ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 89.7 เมกกะเฮิรตซ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยเมื่อ พิจารณาในกลุ่มที่รับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า ในกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัว มี จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 7.2 รองลงมา เป็นผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่น มีร้อยละ 5.6 ผู้ใช้ภาษาจีน มีร้อยละ 3.6 ส่วนผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวน ร้อยละ 0.8 ส่วนผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว ไม่รับฟังข่าว จากสถานีนี้เลย ซึ่งไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของ การรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 7.2 - 5.6 = 1.6 \quad \%d$
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 7.2 - 3.6 = 3.6 \quad \%d$
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 7.2 - 0.8 = 6.4 \quad \%d$
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
 $= 7.2 - 0.0 = 7.2 \quad \%d$
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 0.0 - 5.6 = -5.6 \quad \%d$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 0.0 - 3.6 = -3.6 \quad \%d$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 0.0 - 0.8 = -0.8 \quad \%d$
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 0.8 - 5.6 = -4.8 \quad \%d$
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 0.8 - 3.6 = -2.8 \quad \%d$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 3.6 - 5.6 = -2.0 \quad \%d$

ตาราง 46 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่รับฟังรายการประเภทข่าว จากสถานีวิทยุกระจายเสียงของ ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 90.5 เมกกะเฮิรตซ์ จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร การรับฟังจาก สถานี 90.5	ภาษาที่ใช้					
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	25.9 (14)	39.6 (55)	39.3 (11)	43.9 (58)	53.2 (58)	40.8 (163)
น้อย	1.9 (1)	9.4 (13)	-	2.3 (3)	-	4.3 (17)
ปานกลาง	7.4 (4)	5.7 (8)	-	0.7 (1)	2.1 (1)	3.4 (14)
มาก	7.4 (4)	7.2 (10)	3.6 (1)	0.8 (1)	-	4.0 (16)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.1 (53)	57.1 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.5 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

$$X^2 \text{ df.16} = 42.6025 \quad \text{sig .00}$$

ตาราง 46 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคร์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 90.5 เมกกะเฮิรตซ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยเมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังข่าวในระดับมาก พบว่า ในกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 7.4 รองลงมา เป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย ร้อยละ 7.2 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน ร้อยละ 3.6 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 0.8 ส่วนผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัวไม่รับฟังข่าวจากสถานีนี้เลย ซึ่งเป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกันปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= $7.2 - 7.4 = -0.2$ %d
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= $7.2 - 3.6 = 3.6$ %d
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= $7.2 - 0.8 = 6.4$ %d
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
= $7.2 - 0.0 = 7.2$ %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= $0.0 - 7.4 = -7.4$ %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= $0.0 - 3.6 = -3.6$ %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= $0.0 - 0.8 = -0.8$ %d
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= $0.8 - 7.4 = -6.6$ %d
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= $0.8 - 3.6 = -2.8$ %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= $3.6 - 7.4 = -3.8$ %d

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 1 พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย 5 สถานีวิทย
ยกเว้นสถานีวิทยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา ใน 5 สถานีวิทย ที่พฤติกรรมการ รับฟังรายการ
ประเภทข่าว มีความสัมพันธ์กับภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัวนั้น มี 3 สถานี ที่ความสัมพันธ์เป็นไปตามทิศทาง
ของสมมติฐาน คือ สถานีวิทยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอบางตอง สถานีวิทยกระจายเสียงองค์การ
สื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา และสถานีวิทยกระจายเสียงของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย
คลื่นความถี่ 90.5 เมกกะเฮิรตซ์ อีก 2 สถานี ความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐาน คือ สถานีวิทย
กระจายเสียงของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 88.7 เมกกะเฮิรตซ์ และ สถานีวิทยกระจายเสียง
ของประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย คลื่นความถี่ 89.7 เมกกะเฮิรตซ์

การผลการทดสอบสมมติฐานย่อย ข้อที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัวยัง
มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการรับฟัง โดยกำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ ไว้ดังนี้

ในกลุ่มที่มีความถี่ในการรับฟังรายการประเภทข่าวมาก มีจำนวนของผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัวมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

กลุ่มที่มีความถี่ ในการรับฟังรายการประเภทข่าว ปานกลาง มีจำนวนของผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น ปนไทยและภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัวมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

กลุ่มที่มีความถี่ ในการรับฟังรายการประเภทข่าว น้อย มีจำนวนของผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นและภาษาจีนสื่อสารในครอบครัวมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ตาราง 47 จำนวนและร้อยละของความถี่ในการรับฟังรายการประเภทข่าวทางสถานีวิทยุกระจายเสียงของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร ความถี่ในการ รับฟัง/สัปดาห์	ภาษาที่ใช้					
	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
1 - 2 วัน (น้อย)	3.7 (2)	7.2 (10)	3.7 (1)	12.1 (16)	8.5 (4)	8.2 (33)
3 - 4 วัน (ปานกลาง)	16.7 (9)	16.6 (23)	10.6 (3)	9.1 (12)	21.3 (10)	14.3 (57)
ทุกวัน (มาก)	22.2 (12)	38.1 (53)	28.6 (8)	26.5 (35)	25.5 (12)	30.0 (120)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.1 (53)	57.1 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.5 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

$$X^2 \text{ df. } 16 = 19.723 \quad \text{sig } .07$$

ตาราง 47 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการรับฟังรายการประเภทข่าวทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีความถี่ของการรับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีมากที่สุด จำนวนร้อยละ 38.1 รองลงมา ผู้ใช้ภาษาจีน มีร้อยละ 28.6 ผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย ร้อยละ 26.5 กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย

มีจำนวนร้อยละ 25.5 และ กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นมีจำนวนน้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ 22.2 เท่านั้น ไม่
เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของความถี่ของการรับฟัง
ในระดับมาก เป็นรายชื่อ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นป็นไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 38.1 - 22.2 = 15.9 %d
2. ภาษามลายูถิ่นป็นไทย กับ ภาษาจีน
= 38.1 - 28.6 = 9.5 %d
3. ภาษามลายูถิ่นป็นไทย กับ ภาษาจีนป็นไทย
= 38.1 - 26.5 = 11.6 %d
4. ภาษามลายูถิ่นป็นไทย กับ ภาษาไทย
= 38.1 - 25.5 = 12.6 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 25.5 - 22.2 = 3.3 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 25.5 - 28.6 = -3.1 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนป็นไทย
= 25.5 - 26.5 = -1.0 %d
8. ภาษาจีนป็นไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 26.5 - 22.2 = 4.3 %d
9. ภาษาจีนป็นไทย กับ ภาษาจีน
= 26.5 - 28.6 = -2.1 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 28.6 - 22.2 = 6.4 %d

การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับปริมาณของการรับฟัง โดยกำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ไว้ ดังนี้

ในกลุ่มที่มีปริมาณของการรับฟังรายการประเภทข่าว มาก มีจำนวนของผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

กลุ่มที่มีปริมาณของการรับฟังรายการประเภทข่าว ปานกลาง มีจำนวนของผู้ใช้ภาษาไทยและภาษาจีนป็นไทยสื่อสารในครอบครัว มาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

กลุ่มที่มีปริมาณของการรับฟังรายการประเภทข่าว น้อย มีจำนวนของผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นและภาษาจีนสื่อสารในครอบครัว มาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ตาราง 48 จำนวนและร้อยละของปริมาณการรับฟังรายการประเภทข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร ปริมาณการรับฟังข่าว/วัน	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปนไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
น้อยกว่า 1.15 ชม. (น้อย)	29.6 (16)	46.8 (65)	28.6 (8)	31.1 (41)	40.4 (19)	37.2 (149)
1.15 - 2.30 ชม. (ปานกลาง)	5.6 (3)	12.2 (17)	3.6 (1)	13.6 (18)	10.6 (5)	11.0 (44)
มากกว่า 2.30 ชม. (มาก)	7.4 (4)	2.9 (4)	10.7 (3)	3.0 (4)	4.3 (2)	4.3 (17)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.1 (53)	57.1 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.5 (190)
รวม	100.0 (31)	100.0 (139)	100.0 (28)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (400)

X^2 df. 12 = 20.20290

sig .06

ตาราง 48 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคร์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการรับฟังรายการประเภทข่าวทางสถานีวิทยุกระจายเสียงที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่รับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้ที่ใช้ภาษาจีนสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 10.7 ในขณะที่ผู้ใช้ภาษาไทยมีเพียงร้อยละ 4.3 ในกลุ่มที่มีปริมาณการรับฟังอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ที่ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 13.6 และในกลุ่มที่มีปริมาณการรับฟังอยู่ในระดับ น้อย มีจำนวนของผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยมากที่สุด ร้อยละ 46.8 ไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของปริมาณการรับฟังในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 2.9 - 7.4 = -4.5 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= 2.9 - 10.7 = -7.8 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= 2.9 - 3.0 = -0.1 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
= 2.9 - 4.3 = -1.4 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 4.3 - 7.4 = -3.1 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 4.3 - 10.7 = -6.4 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= 4.3 - 3.0 = 1.3 %d
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 3.0 - 7.4 = -4.4 %d
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= 3.0 - 10.7 = -7.7 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 10.7 - 7.4 = 3.3 %d

การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบรูปแบบรายการประเภทข่าวที่รับฟัง โดยรูปแบบรายการประเภทข่าว แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ รูปแบบรายการประเภทข่าวและ วิธีการนำเสนอข่าว

รูปแบบรายการประเภทข่าวแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ข่าว 5 นาที ข่าว 10-15 นาที และข่าวมากกว่า 15 นาที โดยกำหนดทิศทางของความสัมพันธ์ ในสมมติฐานไว้ดังนี้

กลุ่มที่ชอบรับฟังรูปแบบรายการประเภทข่าว ที่ออกอากาศมากกว่า 15 นาที มีจำนวนของผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

กลุ่มที่ชอบรับฟังรูปแบบรายการประเภทข่าว ที่ออกอากาศ 10-15 นาที มีจำนวนของผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทยและภาษาจีนปักษ์ไทย มาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

กลุ่มที่ชอบรับฟังรูปแบบรายการประเภทข่าว ที่ออกอากาศ 5 นาที มีจำนวนของผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นและภาษาจีน มาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น

ส่วนวิธีการนำเสนอข่าว มี 4 ประเภท คือ การรายงานออกอากาศสด การรายงานด้วยการบันทึกเสียง การถ่ายทอดข่าว และข่าวประกอบเพลง และรายการนิตยสารข่าว ลักษณะของสมมติฐาน ในส่วนนี้เป็นสมมติฐานธรรมดา (Ordinary Hypothesis) ที่ไม่มีทิศทาง (Nondirectional Hypothesis)

ตาราง 49 จำนวนและร้อยละของความชอบรับฟังรายการประเภทข่าว 5 นาที ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร การรับฟังข่าว 5 นาที	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	-	1.4 (2)	3.7 (1)	4.5 (6)	10.6 (5)	3.5 (14)
น้อย	7.4 (4)	8.8 (12)	3.7 (1)	6.1 (8)	4.3 (2)	6.8 (27)
ปานกลาง	11.1 (6)	18.1 (25)	7.4 (2)	13.6 (18)	14.9 (7)	14.6 (58)
มาก	24.1 (13)	33.3 (46)	25.9 (7)	23.5 (31)	25.5 (12)	27.4 (1.9)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.4 (53)	59.3 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.7 (19.)
รวม	100.0 (54)	100.0 (138)	100.0 (27)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (398)

$$X^2 \text{ df.16} = 22.9140$$

$$\text{sig.} .12$$

ตาราง 49 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่าภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบฟังรายการประเภทข่าว 5 นาที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีความชอบรับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้ที่ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 33.3 รองลงมา เป็นที่ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 25.9

กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 25.5 กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 24.1 และกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย น้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ 23.5 ไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบการรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 33.3 - 24.1 = 9.2 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีน
= 33.3 - 25.9 = 7.4 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 33.3 - 23.5 = 9.8 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปนไทย กับ ภาษาไทย
= 33.3 - 25.5 = 7.8 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 25.5 - 24.1 = 1.4 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 25.5 - 25.9 = -0.4 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปนไทย
= 25.5 - 23.5 = 2.0 %d
8. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 23.5 - 24.1 = -0.6 %d
9. ภาษาจีนปนไทย กับ ภาษาจีน
= 23.5 - 29.5 = -2.4 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 25.9 - 24.1 = 1.8 %d

ตาราง 50 จำนวนและร้อยละของความชอบรับฟังรายการประเภทข่าว 10 - 15 นาที ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้สื่อสาร การรับฟังจาก ข่าว 10 - 15 นาที	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	3.7 (2)	0.7 (1)	7.4 (2)	3.8 (5)	12.8 (6)	4.0 (16)
น้อย	7.4 (4)	13.0 (18)	-	4.5 (6)	4.3 (2)	7.5 (30)
ปานกลาง	25.9 (14)	28.3 (39)	14.8 (4)	20.5 (27)	19.1 (9)	23.4 (93)
มาก	5.6 (3)	19.6 (27)	18.5 (5)	18.9 (25)	19.1 (9)	17.3 (69)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.4 (53)	59.3 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.7 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (138)	100.0 (27)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (398)

$$X^2 \text{ df.16} = 36.5576 \quad \text{sig. .00}$$

ตาราง 50 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบฟังรายการประเภทข่าว 10 - 15 นาที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีความชอบรับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนร้อยละ 19.6 กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 19.1 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อยละ 18.9 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 18.5 ยกเว้นกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 5.6 เท่านั้น ซึ่งไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบรับฟัง ในระดับมาก เป็นรายชื่อ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 19.6 - 5.6 = 14.0 \text{ \%d}$
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 19.6 - 18.5 = 1.1 \text{ \%d}$
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 19.6 - 18.9 = 0.7 \text{ \%d}$
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
 $= 19.6 - 19.1 = 0.5 \text{ \%d}$
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 19.1 - 5.6 = 13.5 \text{ \%d}$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 19.1 - 18.5 = 0.6 \text{ \%d}$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 19.1 - 18.9 = 0.2 \text{ \%d}$
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 18.9 - 5.6 = 13.3 \text{ \%d}$
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 18.9 - 18.5 = 0.4 \text{ \%d}$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 18.5 - 5.6 = 12.9 \text{ \%d}$

ตาราง 51 จำนวนและร้อยละของความชอบรับฟังรายการประเภทข่าวมากกว่า 15 นาที
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร การรับฟังข่าว มากกว่า 15 นาที	มลายูถิ่น	มลายูถิ่นปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	3.7 (2)	1.4 (2)	11.1 (3)	7.6 (10)	19.1 (9)	6.5 (26)
น้อย	16.7 (9)	13.0 (18)	14.8 (4)	11.4 (15)	6.4 (3)	12.3 (49)
ปานกลาง	9.3 (5)	29.1 (40)	-	12.9 (17)	14.9 (7)	17.3 (69)
มาก	13.0 (7)	18.1 (25)	14.8 (4)	15.9 (21)	14.9 (7)	16.1 (64)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.4 (53)	59.3 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.8 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (138)	100.0 (27)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (398)

$$X^2 \text{ df.16} = 46.0540$$

sig .00

ตาราง 51 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสาร
ในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบฟังรายการประเภทข่าวมากกว่า 15 นาที ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีความชอบรับฟังอยู่ในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย
สื่อสารในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 18.1 รองลงมา เป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวน
ร้อยละ 15.9 กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย มีร้อยละ 14.9 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 14.8 และ ผู้ที่ใช้
ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 13.0 ซึ่งไม่เป็นไปตามทิศทางของสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ แม้ว่าจะมี
ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม ส่วนค่าร้อยละของความแตกต่างของการรับฟัง ในระดับมาก
เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 18.1 - 13.0 = 5.1 %d
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= 18.1 - 14.8 = 3.3 %d
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= 18.1 - 15.9 = 2.2 %d
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
= 18.1 - 14.9 = 3.2 %d
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 14.9 - 13.0 = 1.9 %d
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
= 14.9 - 14.8 = 0.1 %d
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
= 14.9 - 15.9 = -1.0 %d
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
= 15.9 - 13.0 = 2.9 %d
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
= 15.9 - 14.8 = 1.1 %d
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
= 14.8 - 13.0 = 1.8 %d

ตาราง 52 จำนวนและร้อยละความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบการรายงานออกอากาศ ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร ชอบข่าวรายงานสด	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
	ไม่ได้ฟัง	3.7 (2)	0.7 (1)	-	-	2.1 (1)
ชอบน้อย	1.8 (1)	1.4 (2)	-	-	-	0.8 (3)
ชอบปานกลาง	5.6 (3)	11.7 (16)	3.7 (1)	10.6 (14)	19.2 (9)	10.8 (43)
ชอบมาก	31.5 (17)	47.8 (66)	37.0 (10)	37.1 (49)	34.0 (16)	39.7 (153)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.4 (53)	59.3 (16)	52.3 (69)	44.7 (21)	47.7 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (138)	100.0 (27)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (398)

$$X^2 \text{ df } .16 = 24.1102 \quad \text{sig} . 08$$

ตาราง 52 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไค สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสาร
ในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบรายงานสด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
.05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟังในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทยสื่อสารในครอบครัวมี
จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 47.8 รองลงมาในจำนวนใกล้เคียงกัน คือ กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทย มีจำนวนร้อย
ละ 37.1 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 37.0 กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทย มีจำนวนร้อยละ 34.0 และ กลุ่ม
ผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น น้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ 31.5 ส่วนค่าร้อยละของความชอบการนำเสนอข่าวแบบ
รายงานสด ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 47.8 - 31.5 = 16.3 \text{ \%d}$
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 47.8 - 37.0 = 10.8 \text{ \%d}$
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 47.8 - 37.1 = 10.7 \text{ \%d}$
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
 $= 47.8 - 34.0 = 13.8 \text{ \%d}$
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 34.0 - 31.5 = 2.5 \text{ \%d}$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 14.0 - 37.0 = -3.0 \text{ \%d}$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 34.0 - 37.1 = -3.1 \text{ \%d}$
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 37.1 - 31.5 = 5.6 \text{ \%d}$
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 37.1 - 37.0 = 0.1 \text{ \%d}$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 37.0 - 31.5 = 5.5 \text{ \%d}$

ตาราง 53 จำนวนและร้อยละความชอบวิธีการนำเสนอข่าวการรายงานด้วยการบันทึกเสียง
ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว

ภาษาที่ใช้ สื่อสาร ชอบข่าวบันทึกเสียง	มลายูถิ่น	มลายูถิ่น ปน ไทย	จีน	จีนปนไทย	ไทย	รวม
ไม่ได้ฟัง	5.6 (3)	1.4 (2)	11.1 (3)	5.3 (7)	10.6 (5)	5.0 (20)
ชอบน้อย	5.6 (3)	11.7 (16)	3.7 (1)	3.8 (5)	4.3 (2)	6.8 (27)
ชอบปานกลาง	25.8 (14)	39.1 (54)	18.5 (5)	25.0 (33)	36.2 (17)	30.9 (123)
ชอบมาก	5.6 (3)	9.4 (13)	7.4 (2)	13.6 (18)	4.3 (2)	9.5 (38)
ไม่ได้ฟังวิทยุ	57.4 (31)	38.4 (53)	59.3 (16)	52.3 (69)	44.6 (21)	47.8 (190)
รวม	100.0 (54)	100.0 (138)	100.0 (27)	100.0 (132)	100.0 (47)	100.0 (398)

$$X^2 \text{ df } 16 = 32.3087 \quad \text{sig} .00$$

ตาราง 53 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และทดสอบด้วยค่า ไคว์ สแควร์ พบว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบบันทึกเสียง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ชอบฟังในระดับมาก พบว่า กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีนปนไทยสื่อสารในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 13.6 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่นปนไทย มีจำนวนร้อยละ 9.4 กลุ่มผู้ใช้ภาษาจีน มีจำนวนร้อยละ 7.4 กลุ่มผู้ใช้ภาษามลายูถิ่น มีจำนวนร้อยละ 5.6 และ กลุ่มผู้ใช้ภาษาไทยสื่อสารในครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุดมีร้อยละ 4.3 เท่านั้น สำหรับค่าร้อยละของความแตกต่างของความชอบวิธีการนำเสนอข่าวแบบบันทึกเสียง ในระดับมาก เป็นรายคู่ ของกลุ่มที่ใช้ภาษาสื่อสารในครอบครัวแตกต่างกัน ปรากฏผล ดังนี้

1. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 9.4 - 5.6 = 3.8 \quad \%d$
2. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 9.4 - 7.4 = 2.0 \quad \%d$
3. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 9.4 - 13.6 = -4.2 \quad \%d$
4. ภาษามลายูถิ่นปักษ์ไทย กับ ภาษาไทย
 $= 9.4 - 4.3 = 5.1 \quad \%d$
5. ภาษาไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 4.3 - 5.6 = -1.3 \quad \%d$
6. ภาษาไทย กับ ภาษาจีน
 $= 4.3 - 7.4 = -3.1 \quad \%d$
7. ภาษาไทย กับ ภาษาจีนปักษ์ไทย
 $= 4.3 - 13.6 = -9.3 \quad \%d$
8. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 13.6 - 5.6 = 8.0 \quad \%d$
9. ภาษาจีนปักษ์ไทย กับ ภาษาจีน
 $= 13.6 - 7.4 = 6.2 \quad \%d$
10. ภาษาจีน กับ ภาษามลายูถิ่น
 $= 7.4 - 5.6 = 1.8 \quad \%d$